

[A. M. Hansen.]

mindst mulige Beløb, f. Eks. ad den Vej, jeg nævnte før. Endvidere skulde Indførelse af Kontrol med de medicinske Specialiteter kunne bidrage til lavere Medicinpriser.

Medicinske Specialiteter er jo i Tidens Løb mere og mere traadt i Stedet for de fra gammel Tid af Apotekerne selv tilvirkede Præparater. Udviklingen bort fra, at det er Apotekerne selv, der fremstiller Hovedparten af Medicinen og af de Præparater, hvoraf Medicinen tilvirkes, og til, at det nu er de store Fabrikker, der fremstiller den, har gjort sig gældende saavel med Hensyn til de efter Lægernes Recepter udfærdigede Præparater som med Hensyn til den Medicin, der købes uden Recept paa Apoteket. Forslaget bemyndiger Sundhedsstyrelsen til at føre Kontrol med disse medicinske Specialiteter baade med Hensyn til Indhold, Sammensætning, Pris, Navn o. s. v. Og i § 32 gives der Sundhedsstyrelsen Bemyndigelse til at forbyde eller indskrænke Salg af disse Specialiteter, naar Indholdet ikke svarer til Etiketten eller til Prisen. En saadan Bestemmelse anser jeg for meget virkningsfuld, og den vil utvivlsomt kunne føre til, at der kan spares Penge, som i mange Tilfælde gives ud til liden eller ingen Nytte, ja, endog undertiden til Skade for den paa-gældende Forbruger.

Jeg vil her gerne gøre et Par Bemærkninger om den fabriksmæssigt fremstillede Medicin i Forhold til den apoteksmæssigt fremstillede. Der staar jo en stadig Strid mellem Apotekerne og Fabrikkerne om, hvilken af disse to Parter der fremstiller den bedste og billigste Medicin. Jeg erkender, at jeg ganske mangler Sagskundskab til at kunne tage Parti i denne Strid. Vist er det, at ud fra en Lægmandsbetragtning stejler man ved at erfare, hvilke mægtige Avancer Apotekerne beregner sig, og ogsaa med fuld Ret beregner sig, men dette hænger jo igen sammen med hele den bestaaende Apotekerordning, at de store Apoteker skal betale Afgift gennem Apotekerfonden til de smaa Apoteker.

Det er indlysende, at Oprettelsen af de mange smaa Apoteker med den alt for ringe Omsætning bidrager i allerhøjeste Grad til at fordyre Medicinen; men Oprettelsen af de mange smaa Apoteker har jo sin Aarsag i Krav fra Befolkningen om lettere Adgang til Medicin. Jeg hælder nu til den Anskuelse, at der i Tidens Løb er oprettet for mange af disse smaa Apoteker. Jeg tror, man ad anden Vej kunde naa til let Adgang til Medicin, saa man kunde have undgaaet Oprettelsen af adskillige af disse smaa

Apoteker. Jeg ved, som sagt, nok, at der er kommet Krav udefra, men de har ikke altid været tilstrækkeligt underbyggede.

Jeg ved f. Eks., at i Sverige — jeg har oplevet det under et Ophold derovre — bruger man Banerne paa den Maade, at skal man have Medicin efter en Recept, saa indleverer man Recepten paa Stationen, og for en Bagatel af 10 Ø. ordner vedkommende Station ganske forretningsmæssigt Fremsendelsen af Flasken og Tilbagesendelsen af Medicinen. En saadan Vej kunde vi ogsaa have anvendt herhjemme og derved have undgaaet Oprettelsen af de mange smaa Apoteker, der med deres lave Budgetter kommer til at virke fordyrende paa Medicinpriserne. Nu kan der vel være Mulighed for, at Bestemmelsen om, at der kan gives de smaa Apoteker Dispensation med Hensyn til Pligten til at holde Medhjælp, vil kunne bidrage noget til at mindske Udgifterne til Opretholdelse af de smaa Apoteker, saadan at dette ogsaa vil kunne virke til Nedsættelse af Medicinpriserne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den fabriksmæssigt fremstillede Medicin i Modsætning til den apoteksmæssigt fremstillede forekommer det mig, at Udviklingen paa dette Omraade ligesom paa saa mange andre Omraader gaar i Retning af Fabriksdrift. Jeg tror ikke, man kan gaa imod denne Udvikling, hvis man vil opnaa billig Medicin. Det forekommer mig, at med en forsvarlig Kontrol yder den fabriksmæssige Tilvirkning adskillige Muligheder for at kunne producere baade billigt og godt. Jeg mener derfor, man skal være varsom med at dæmme op for en naturlig Udvikling af, at Medicintilvirkning sker paa fabriksmæssig Maade. Lad de to Systemer konkurrere med hinanden, det vil give det sundeste og sikkert ogsaa det billigste Resultat. Naar Fabrikkerne bliver underkastet den fornødne Kontrol, og det viser sig, at de kan konkurrere med Hensyn til Kvalitet, Nøjagtighed og Priser, saa mener jeg, det vil være urigtigt at lægge disse Hindringer i Vejen.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse pege paa Bestemmelsen i § 28 om, at de fastsatte Takster paa Medicin ifølge Lovforslaget er Maksimumtakster, men ikke Minimumtakster. Altsaa, bliver Lovforslaget vedtaget, kan Apotekerne undlade at tage denne Maksimumtakst. Om de vil gøre det, er et andet Spørgsmaal. Men jeg kunde jo godt tænke mig, at mangfoldige af de paa Fabrikker tilvirkede Præparater, som man ikke paa Apotekerne har anden Ulejlighed med end at tage dem fra Hylden og lægge dem